

[Undervisningsministeren.]

at indgå i det forslag, socialdemokratiet vil fremsætte.

Jeg er også meget langt hen ad vejen enig med flere af ordførerne, bl. a. fru Edele Kruchow, om ungdomsydelsen. Jeg er positiv over for at kigge på den. Jeg stiller mig tvivlende over for besparelserne i den, men en ændring vil jeg meget gerne være med til.

Jeg takker også for fru Edele Kruchows bemærkninger om at gå positivt ind i en kulegravning af principperne omkring uddannelsesstøtten, således at vi kunne nå frem til en mere gennemgribende og holdbar ændring.

Jeg skal ikke i dag sige noget til bemærkningerne om de tanker, socialdemokratiet foreløbig har gjort sig; fru Gerda Møller var inde på det, vi vender tilbage til det, hr. Steen Folke var også inde på det, også her vender vi tilbage. Blot denne bemærkning til hr. Steen Folke, at det undrer mig ikke særligt, at han på forhånd var skeptisk; det er, hvad vi møder hver gang. Man kunne måske vente, indtil man så forslaget, og så udtale sig om det konkret.

Søgaard (S):

En enkelt bemærkning til hr. Brixtofte, der jo bevægede sig meget i problematikken omkring de store lønninger, som akademikere o. lign. får, når de er færdiguddannede. Jeg vil give hr. Brixtofte ret i, at det er korrekt. Men Statens Uddannelsesstøtte drejer sig jo ikke om den slags ting. Det, det drejer sig om, er at prøve på at skabe muligheder for, at familier med små indtægter kan give deres unge den form for uddannelse, som det nu engang er muligt i dette samfund, og forudsætningen for at kunne gøre det, er, at disse familier ikke på forhånd er slået ud rent psykisk af at skulle bære en lånebyrde som den, dette forslag, som nu foreligger her på bordet, egentlig indebærer, nemlig en stigende lånebyrde, som man skal afbetale på et senere tidspunkt. Det er det, jeg mener forringer vilkårene for de unge i samfundet, først og fremmest fordi deres forældre med små indtægter, som det her drejer sig om, jo ikke er i en sådan situation, at de kan støtte deres unge i en fortsat tro på, at de kan gennemføre et studium med studielån, som er af en helt anderledes størrelsesorden end den, vi kender for nærværende.

Det er på denne baggrund, jeg gerne vil sige, at vi ikke kan være med. Det er på denne baggrund, jeg gerne vil sige, at vi mener, de uddannelsessøgendes vilkår bliver forringet, samtidig med at man jo ikke giver dem nogen mulighed for at påtage sig arbejde, fordi man jo også skærper studietiden og derigennem altså ligesom indsnævrer deres muligheder for på anden vis rent økonomisk at kunne klare deres studier fremover.

Brixtofte (V):

Først til hr. Søgaard: det drejer sig ikke om at forringe de uddannelsessøgendes muligheder for at finansiere deres studier, mens de er under uddannelse, men det drejer sig om, når de er færdige med deres uddannelse, at de så betaler en del tilbage til samfundet.

Dernæst vil jeg udtrykke glæde over, at forslaget samler tilslutning fra partier, der repræsenterer et flertal i folketingssalen. Jeg har noteret, at fremskridtspartiet og venstre har en fundamentalt forskellig indstilling til, hvordan de højere uddannelser skal være i Danmark, men jeg noterer mig, at fremskridtspartiet alligevel vil stemme for venstres forslag.

Dernæst vil jeg fastholde, at en politisk vilje og en hurtig udvalgsbehandling gør det muligt at gennemføre lovforslaget. Det er vigtigt at sikre finansiering af skattelettelserne, det er en besparelse på 500 mill. kr. Jeg mener, det er så vigtigt, at en hurtig udvalgsbehandling og så måske lidt mere administration, selv om det skal koste lidt mere, kan lade sig gøre, og det kan vi godt tilslutte os. Det er så vigtigt at få den besparelse igennem.

Dernæst vil jeg sige til hr. Freddy Madson, som taler om meget høje beløb om 10 år, at til den tid har man jo også en langt større indkomst end i dag, og derfor vil man fuldt ud være i stand til at betale beløbet tilbage. Desuden er rentefradragsretten jo sådan administreret, at man kan trække renterne fra ned til hovedstolen, og det udgør i de første år den ydelse, man betaler; derfor betales halvdelen af det, man betaler tilbage, af samfundet.

Dernæst kan jeg ikke forstå, at de såkaldte arbejderpartier — der er nogle, der kalder sig det mere end andre — ikke vil gennemføre et lovforslag, der giver en skattelettelse til bl. a. arbejderne, mod at de